

Πώς θα είναι η «επόμενη μέρα» στο Ισραήλ και την Παλαιστίνη;

Αναδημοσίευση από το commune.org.gr

του Avishai Ehrlich

Πρέπει να αρχίσουμε να σκεφτόμαστε τον σημερινό πόλεμο ως έναν πόλεμο που θα διαρκέσει όχι μήνες αλλά χρόνια

Δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα Zu Haderrech (Αυτός είναι ο δρόμος), του Κομμουνιστικού Κόμματος Ισραήλ. αρ. 1/24 (3/1/24)]

Το «στεφάνι» που συγκρατούσε την ακροδεξιά κυβέρνηση πριν από τις 7/10 ήταν ένα κοινό πολιτικό σχέδιο «νόμιμου πραξικοπήματος». Απέναντι στην κυβέρνηση Νετανιάχου βρισκόταν μια ελαφρώς πιο φιλελεύθερη σιωνιστική αντιπολίτευση. Το σχέδιο της «Δικαστικής Επανάστασης» σταμάτησε από τη διαμαρτυρία, αλλά δεν εξαλείφθηκε.(1) Η σφαγή «σοκ και δέος» από τη Χαμάς στις 7/10 έπληξε βαθιά το αίσθημα ασφάλειας των Ισραηλινών και άγγιξε το αρχέγονο άγχος της εξόντωσης στη χώρα που θεμελιώθηκε στη Shoah (Ολοκαύτωμα) έναν από τους δύο πυλώνες του Σαμφών στους οποίους στηριζόταν η νομιμοποίησή του κράτους του Ισραήλ. Ο δεύτερος πυλώνας στήριξης του εβραϊκού κράτους στην ισραηλινή ιδεολογία είναι η «ελέω θεού γη της επαγγελίας». Το σοκ από τη σφαγή και την άγρια καταστροφή στα ισραηλινά χωριά που περιβάλλουν τη Λωρίδα της Γάζας εξηγεί, κατά τη γνώμη μου, τη γρήγορη και πλήρη μετατροπή του κινήματος διαμαρτυρίας σε στρατιωτική εφεδρεία. Η ολοκληρωτική εξόντωση των εβραϊκών χωριών και πόλεων γύρω από τη Γάζα άλλαξε απότομα την «εθνική ατζέντα» και υπονόμωσε τα στρατόπεδα «Just Not Bibi» (δηλαδή «Απλώς όχι ο Μπίμπι») και «Brothers in Arms» («Αδέρφια στα όπλα») τα ονόματα των δύο κύριων οργανώσεων εφέδρων στρατιωτών του κινήματος

διαμαρτυρίας. Από τις 7/10, το σχέδιο «εξόντωσης της Χαμάς» έγινε το εθνικό πολιτικό σχέδιο του διευρυμένου πολεμικού συνασπισμού που περιλαμβάνει τον Γκαντζ(2) και το κόμμα του στο πολεμικό υπουργικό συμβούλιο καθώς και τον Λαπίντ(3) και το κόμμα του εκτός συνασπισμού. Αν δεν γινόταν η σφαγή στην Λωρίδα της Γάζας, θα ήταν πολύ δύσκολο να προκύψει ένα τόσο ευρύ συγκεντρωτικό σχέδιο σε ένα διαιρεμένο Ισραήλ. Οι επίσημοι στόχοι του πολέμου (εξάλειψη της Χαμάς με διάφορους τρόπους) και οι ανεπίσημοι (εθνοκάθαρση και εβραϊκός εποικισμός) συνδέουν τώρα τον Γκαντζ με την «ακροδεξιά». Η εμπόλεμη κατάσταση δίνει στην «πλήρη/απόλυτη δεξιά» (φασιστική δεξιά) περισσότερο θράσος από ποτέ να συνεχίσει να καταλαμβάνει τους κρατικούς μηχανισμούς από τα μέσα και να τους αλλάζει. Ο περιορισμός του πολέμου ή η παραμέλησή του θα οδηγούσε στην κατάρρευση του συνασπισμού Γκαντζ-Νετανιάχου-Σμότιτς(4)-Μπεν-Γκβιρ(5). Το αίτημα του Γκαντζ για πάγωμα της πολιτικής μεταρρύθμισης ενόψει της ανάγκης για ενότητα λόγω της έκτακτης κατάστασης δεν πραγματοποιείται, αλλά ο Γκαντζ συνεχίζει να υπηρετεί στη κυβέρνηση.

Μόνιμος πόλεμος: Από τη σκοπιά του Νετανιάχου, η διατήρηση της κυβέρνησής του εξαρτάται σήμερα, επομένως, από τη συνέχιση του πολέμου: στη Γάζα είτε στη Δυτική Όχθη, στο Λίβανο, στη Συρία, στην Υεμένη, στο Ιράν και αλλού. Η «επόμενη μέρα» δεν πρέπει να έρθει και ο πόλεμος απλά δεν θα τελειώσει! Ο στρατός θέλει να ξέρει τι θα συμβεί την επόμενη μέρα για να προετοιμαστεί και οι Αμερικανοί θέλουν να καταλάβουν τι θέλει το Ισραήλ και τι θέλει το Ισραήλ από αυτούς. Ο Νετανιάχου όμως αρνείται να αποφασίσει γιατί οποιαδήποτε καθορισμένη απόφαση θα ρίξει την κυβέρνησή του. Είναι σημαντικό να γίνει κατανοητό στο Ισραήλ και στο εξωτερικό, ότι η συνέχιση του πολέμου δεν απορρέει μόνο από τεχνικούς στρατιωτικούς λόγους, αλλά, πρωτίστως, από μια εσωτερική, ενδο-ισραηλινή πολιτική αναγκαιότητα. Ό,τι θα μπορούσε να επιτευχθεί στρατιωτικά στον πόλεμο στη Γάζα έχει ήδη σχεδόν εξαντληθεί, το να «εξαλειφθεί η Χαμάς» είναι ευσεβής πόθος – όχι συγκεκριμένη λύση. Δεν υπάρχει «μια για πάντα» και δεν υπάρχει «τελική λύση». Μετά την καταστροφή

αυτού που υπήρχε στη Γάζα, το Ισραήλ πρέπει να αρχίσει να εγκαθιδρύει κάτι άλλο αντ' αυτού. Αλλά ποια είναι αυτή η νέα τάξη πραγμάτων; Με ποιον είναι διατεθειμένο το Ισραήλ να την οικοδομήσει; Ποια θα είναι η μορφή της; Δεν είναι δυνατόν να βρεθούν κοινές απαντήσεις σε αυτά τα ερωτήματα σε αυτή την κυβέρνηση.

Ένας σκληρός πόλεμος φθοράς διεξάγεται τώρα στη Γάζα. Ο πρώτος πόλεμος φθοράς στην ισραηλινοαραβική σύγκρουση έλαβε χώρα μετά τον Πόλεμο των Έξι Ημερών (Al-Naksha στα αραβικά), διήρκεσε από την έβδομη ημέρα για περισσότερα από τρία χρόνια, από τον Ιούλιο του 1967 έως τον Αύγουστο του 1970, και ονομάστηκε επίσης «πόλεμος των χιλίων ημερών». Ο πρώτος πόλεμος φθοράς ξεκίνησε εναντίον της Αιγύπτου. Συμμετείχαν παλαιστινιακές οργανώσεις σε διάφορα εδάφη της διασποράς τους, καθώς και η Ιορδανία, η Συρία, ο Λίβανος, οι ΗΠΑ και η Σοβιετική Ένωση. Τελικά, οι Αμερικανοί επέβαλαν στο Ισραήλ κατάπαυση του πυρός και επανέναρξη της πολιτικής διαδικασίας, κάτι σαν το σχέδιο Ροτζέρ που εξανάγκασε σε ειρήνη τον πόλεμο φθοράς το 1969.(6) Πρέπει να αρχίσουμε να σκεφτόμαστε τον σημερινό πόλεμο ως έναν μακρύ πόλεμο που θα διαρκέσει όχι μήνες αλλά χρόνια. Είναι η γνώμη μου εδώ και πολλά χρόνια ότι το Ισραήλ είναι μια μόνιμη πολεμική κοινωνία. Ωστόσο, πρέπει να διακρίνουμε μεταξύ διαφορετικών επιπέδων έντασης της κατάστασης πολέμου. Όσο χαμηλότερη είναι η ένταση, τόσο πιο φυσιολογική φαίνεται η ζωή στο Ισραήλ – παρόμοια με τη ζωή σε χώρες που δεν βρίσκονται σε πόλεμο. Όλες οι πτυχές της ζωής στο Ισραήλ, σχεδόν ανεξαιρέτως, επηρεάζονται αποφασιστικά από την κατάσταση μόνιμου πολέμου.

Τα εγκλήματα του σημερινού πολέμου: Η Χαμάς πολεμά με τον μόνο τρόπο που μπορεί, έναν ασύμμετρο τρόπο, διεξάγει έναν ανταρτοπόλεμο αφού δεν έχει κράτος και δεν έχει τις δυνατότητες που έχει το Ισραήλ: guerilla στα ισπανικά σημαίνει μικρός πόλεμος, από την εποχή του Ναπολέοντα. Ο πρώτος κανόνας του ανταρτοπόλεμου (σύμφωνα με τον Μάο Τσε Τουνγκ) είναι ότι η σχέση μεταξύ των μαχητών του λαού και του ιδίου του λαού είναι

σαν αυτή μεταξύ του ψαριού και του νερού. Το αντάρτικο κρύβεται μέσα στο λαό του. Φυσικά, μια τέτοια κατάσταση δημιουργεί ένα πρόβλημα διάκρισης μεταξύ μαχητών και αμάχων. Μπορεί να ισχυριστείτε ότι αυτό δεν είναι ορθό; Ίσως, ωστόσο ισχύει επίσης ότι ένας αντάρτης δεν έχει τις ίδιες δυνατότητες με τον αντίπαλό του: ένα κράτος ή οπλικά συστήματα. Και αυτό ακριβώς είναι το ζητούμενο για το οποίο αγωνίζονται οι Παλαιστίνιοι, ένα κράτος. Ο πόλεμος, ας θυμηθούμε, δεν είναι άθλημα. Δεν υπερασπίζομαι τη συμπεριφορά της Χαμάς, απλώς εξηγώ εδώ τι είναι ο ανταρτοπόλεμος.

Την περασμένη εβδομάδα, η Wall Street Journal, που είναι φιλοϊσραηλινή εφημερίδα, ανέφερε ότι το 70% των κτιρίων στη Γάζα υπέστησαν ζημιές από τους βομβαρδισμούς, ότι σχεδόν όλες οι υποδομές ύδρευσης, ηλεκτρισμού, επικοινωνίας, αποχέτευσης, υγείας και εκπαίδευσης καταστράφηκαν. Τα περισσότερα εργοστάσια, εμπορικά κέντρα, θέατρα, τζαμιά, εκκλησίες, σχολεία, ξενοδοχεία και αρχαιότητες υπέστησαν ζημιές. Περίπου 29.000 βόμβες, οι περισσότερες από τις οποίες προέρχονται από τα αμερικανικά αποθέματα έκτακτης ανάγκης, έχουν πέσει στη Λωρίδα μέχρι στιγμής, περισσότερες από ό,τι στη Δρέσδη της Γερμανίας στον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο. Αμερικανοί εμπειρογνώμονες υποστηρίζουν ότι αυτό που συμβαίνει στη Γάζα είναι «μία από τις πιο έντονες τιμωρητικές ενέργειες στον κόσμο». Η Νότια Αφρική προσέφυγε στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης κατηγορώντας το Ισραήλ για αδιάκριτη χρήση βίας, βίαιη απομάκρυνση των κατοίκων και δημιουργία συνθηκών γενοκτονίας. Οι έρευνες θα διαρκέσουν σίγουρα για χρόνια. Σε ολόκληρο τον κόσμο επικρατεί η πεποίθηση ότι το Ισραήλ επιφέρει πλήγματα στους μη εμπλεκόμενους κατοίκους της Γάζας. Η Λωρίδα είναι πλέον μια νεκρή περιοχή χωρίς συνθήκες για να φιλοξενήσει και να συντηρήσει τον απελαθέντα πληθυσμό. Πρόκειται για συλλογική τιμωρία, για φρικτή και θεαματική καταστροφή, και οι φωτογραφίες μετατρέπουν το Ισραήλ σε «λεπρή» χώρα στα μάτια του κόσμου. Περίπου εννέα χιλιάδες παιδιά έχουν σκοτωθεί μέχρι στιγμής στη Γάζα καθώς ένα μεγάλο ποσοστό του πληθυσμού της Γάζας είναι ανήλικοι και οι αδιάκριτοι βομβαρδισμοί είναι μια

«τυχαία συνέπεια»[μήπως εδώ η ορθή μετάφραση είναι «παράπλευρη απώλεια»;], ένας φρικτός νομικός όρος με δεδομένες τις φωτογραφίες των παιδιών σε σάβανα στα χέρια των γονιών τους ή θαμμένα σε ομαδικούς τάφους. Τα ζωντανά παιδιά δεν θα ξεχάσουν τα αδέρφια τους. Το μέλλον δημιουργείται στο παρόν.

Η πείνα του πληθυσμού είναι επίσης ένα έγκλημα πολέμου που αγγίζει τα όρια της γενοκτονίας. Η παρεμπόδιση της προμήθειας τροφίμων και νερού είτε η παρεμπόδιση και διατάραξη της διανομής τους αποσκοπεί στη διάρρηξη του δεσμού μεταξύ του πληθυσμού της Γάζας και των μαχητών του ώστε να επιτευχθεί η νίκη. Η προθυμία με την οποία αποφασίζεται να λιμοκτονήσει ένας πληθυσμός υποκινείται από το μίσος και την εκδίκηση αλλά και από τις δύσκολες μάχες. Ακόμη και στρατηγοί που μέχρι πρόσφατα δεν ταυτίζονταν με τη φασιστική δεξιά (Γκιόρα Εϊλάν(7) και Γάϊρ Γκολάν(8)) έχουν ζητήσει την επιβολή της πείνας της Γάζας. Ο κόσμος κοιτάζει το Ισραήλ με τρόμο – και δικαίως.

Η απαγωγή και η κράτηση παιδιών, γυναικών και ηλικιωμένων (από τη Χαμάς) αποτελεί έγκλημα πολέμου σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο. Η πιθανότητα να καταφέρει το Ισραήλ να απελευθερώσει τους απαχθέντες με τη βία είναι μικρή έως μηδαμινή. Αν προσπαθήσει, κάποιοι από αυτούς θα σκοτωθούν από τους απαγωγείς τους και κάποιοι από τους διασώστες τους (όπως έγινε στην περίπτωση των τριών απαχθέντων που σκοτώθηκαν από Ισραηλινούς στρατιώτες). Ο σκοπός της απαγωγής τους ήταν να αποσπάσουν ένα τίμημα. Κύρια τιμήματα είναι, για παράδειγμα η παύση των εχθροπραξιών, η εγγύηση για τη ζωή των απαγωγέων και η ανταλλαγή αιχμαλώτων. Όσοι εντός της κυβέρνησης αντιτίθενται στην καταβολή οποιουδήποτε τιμήματος στους απαγωγείς και ισχυρίζονται ότι και αυτοί είναι υπέρ της απελευθέρωσης των απαχθέντων λένε συνειδητά ψέματα. Μόνο όσοι είναι πραγματικά έτοιμοι για την παύση των εχθροπραξιών προτίθενται να φέρουν πίσω τους απαχθέντες. Μόνο όσοι είναι έτοιμοι να ανταλλάξουν «Όλους για Όλους» (όλους τους Ισραηλινούς με όλους του Παλαιστίνιους που κρατούνται)

στέκονται δίπλα στις οικογένειες που αγωνίζονται για την απελευθέρωση των ομήρων.

Σταματήστε τον πόλεμο τώρα, απελευθερώστε όλους τους απαχθέντες και από τις δύο πλευρές, ρίξτε την κυβέρνηση και εργαστείτε για μια πολιτική-μη στρατιωτική λύση.

¹ Υποσημείωση του [commune.org.gr](https://www.commune.org.gr): Πρόκειται για την απόπειρα της ακροδεξιάς κυβέρνησης του Νετανιάχου που προκάλεσε τέτοια κρίση στο Ισραήλ. Από τον Ιανουάριο έως τον Οκτώβριο του 2023, πραγματοποιήθηκαν διαδηλώσεις μεγάλης κλίμακας σε όλο το Ισραήλ ως απάντηση στην προσπάθεια της κυβέρνησης να προχωρήσει σε μια ευρεία δικαστική μεταρρύθμιση. Η κρίση στο Ισραήλ φτάνει σε κομβικό σημείο όταν το Ανώτατο Δικαστήριο ανατρέπει έναν αμφιλεγόμενο νόμο που ψήφισε η κυβέρνηση. Ακολουθούν μήνες αναταραχής σχετικά με τα σχέδια της κυβέρνησης να αλλάξει τον τρόπο λειτουργίας του δικαστικού συστήματος. Από την αρχή του έτους, τεράστιες εβδομαδιαίες διαδηλώσεις πραγματοποιούνται από ανθρώπους που αντιτίθενται στα μεταρρυθμιστικά σχέδια της κυβέρνησης. Δεκάδες χιλιάδες άνθρωποι γεμίζουν τους δρόμους σε πόλεις και κωμοπόλεις σε ολόκληρη τη χώρα. Απτόητη, η κυβέρνηση πέρασε τον Ιούλιο νόμο που αφαιρέσε την εξουσία του Ανώτατου Δικαστηρίου (και των κατώτερων δικαστηρίων) να ακυρώνει κυβερνητικές αποφάσεις που κρίνονται «εξαιρετικά παράλογες». Οι διαδηλωτές απατούσαν να καταργηθούν όλες οι σχεδιαζόμενες μεταρρυθμίσεις και να παραιτηθεί ο πρωθυπουργός Νετανιάχου. Τους υποστηρίζουν μεταξύ άλλων οι πολιτικοί αντίπαλοι του κ. Νετανιάχου, καθώς και πρώην ανώτατοι αξιωματούχοι του στρατού, των μυστικών υπηρεσιών και των υπηρεσιών ασφαλείας του Ισραήλ, πρώην ανώτατοι δικαστές και εξέχουσες νομικές προσωπικότητες και επιχειρηματίες. Εκατοντάδες έφεδροι στρατιωτικοί, μεταξύ των οποίων και πιλότοι της πολεμικής αεροπορίας που είναι ζωτικής σημασίας για την άμυνα του Ισραήλ, απείλησαν να αρνηθούν να παρουσιαστούν για υπηρεσία.

² Ο Benjamin Ganz είναι ισραηλινός πολιτικός και στρατηγός εν αποστρατεία του στρατού, ο οποίος υπηρετεί ως υπουργός χωρίς χαρτοφυλάκιο από το 2023. Ο Γκαντζ διετέλεσε επίσης υπουργός Άμυνας, μεταξύ 2020 και 2022 και αναπληρωτής πρωθυπουργός του Ισραήλ μεταξύ 2021 και 2022. Από το 2020 έως το 2021, ήταν ο αναπληρωτής πρωθυπουργός του Ισραήλ.

³ Ο Yair Lapid είναι Ισραηλινός πολιτικός του κεντρώου Σιωνιστικού κόμματος Yesh Atid και πρώην δημοσιογράφος. Είναι αρχηγός της αντιπολίτευσης από τον Ιανουάριο του 2023, ενώ προηγουμένως είχε διατελέσει αρχηγός της αντιπολίτευσης από το 2020 έως το 2021. Διετέλεσε ο 14ος πρωθυπουργός του Ισραήλ από την 1η Ιουλίου έως τις 29 Δεκεμβρίου 2022.

⁴ Ο Bezalel Yoel Smotrich είναι ισραηλινός ακροδεξιός πολιτικός και δικηγόρος, ο οποίος διετέλεσε υπουργός Οικονομικών από το 2022. Είναι ηγέτης του Εθνικού Θρησκευτικού Κόμματος-Θρησκευτικού Σιωνισμού, ενώ προηγουμένως διετέλεσε μέλος της Κνεσέτ. Είναι έποικος στην κατεχόμενη από το Ισραήλ Δυτική Όχθη, ζώντας στον οικισμό Kedumim, ο οποίος θεωρείται παράνομος σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο. Η κατοικία του χτίστηκε επίσης παράνομα εκτός του ίδιου του οικισμού. Η εξτρεμιστική πολιτική του Σμότριτς και οι συχνά ρατσιστικές και ομοφοβικές δηλώσεις του έχουν οδηγήσει σε αρκετές αντιπαραθέσεις, ενώ είναι υποστηρικτής της επέκτασης των ισραηλινών εποικισμών στη Δυτική Όχθη, αντιτίθεται στην παλαιστινιακή κρατική υπόσταση και αρνείται την ύπαρξη του παλαιστινιακού λαού.

⁵ Ο Itamar Ben-Gvir είναι Ισραηλινή δικηγόρος και ακροδεξιά πολιτικός, Υπουργός Εθνικής Ασφάλειας από το 2022. Είναι μέλος της Κνεσέτ και ηγέτης της Otzma Yehudit. Έποικος στην κατεχόμενη από το Ισραήλ Δυτική Όχθη, έχει αντιμετωπίσει κατηγορίες για ρητορική μίσους κατά των Αράβων που είχε επίσης καταδικαστεί στο παρελθόν για την υποστήριξη μιας τρομοκρατικής ομάδας γνωστής ως Kach, η οποία υποστήριζε τον

Καχανισμό, μια εξτρεμιστική θρησκευτική σιωνιστική ιδεολογία.

⁶ Το Σχέδιο Ρότζερς (επίσης γνωστό ως Deep Strike) ήταν ένα πλαίσιο που πρότεινε ο υπουργός Εξωτερικών των Ηνωμένων Πολιτειών Ουίλιαμ Π. Ρότζερς για να επιτευχθεί ο τερματισμός της πολεμικής σύρραξης στην αραβοϊσραηλινή σύγκρουση μετά τον Πόλεμο των Έξι Ημερών και τον συνεχιζόμενο Πόλεμο Φθοράς.

⁷ Ο Giora Eiland είναι απόστρατος υποστράτηγος των Ισραηλινών Αμυντικών Δυνάμεων και πρώην επικεφαλής του Ισραηλινού Συμβουλίου Εθνικής Ασφάλειας. Μετά την αποχώρησή του από τον δημόσιο τομέα, ήταν ανώτερος ερευνητικός συνεργάτης στο Ινστιτούτο Μελετών Εθνικής Ασφάλειας (INSS).

⁸ Ο Γιαΐρ Γκολάν είναι Ισραηλινός πολιτικός και ανώτερος στρατιωτικός. Διετέλεσε αναπληρωτής υπουργός Οικονομίας στην τριακοστή έκτη ισραηλινή κυβέρνηση και διετέλεσε μέλος της Κνέσετ εκπροσωπώντας το Meretz από το 2019-2022.